

РЕШЕНИЕ

№ 16189

гр. София, 13.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **1418** по описа за **2025** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба на А. Т. М., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], вх. А, ет. 1, ап. 4, чрез адв. В. Д. – САК, срещу Решение № 5138 от 24.11.2024 г. по нахд № 4019/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 100-ен състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 11-01-907/2023 от 07.02.2024 г., издадено от директора на Агенцията за държавна финансова инспекция (АДФИ), относно наложено му на основание чл. 254, ал. 2, вр. чл. 261, ал. 2 от ЗОП административно наказание „глоба“ в размер на 5 000 лв. за извършено нарушение по реда на чл. 112, ал. 6 от ЗОП.

Касаторът поддържа, че решението е постановено при неправилно приложение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди, че СРС не е обсъдил всички наведени от него доводи за порочност на НП, както и в пълнота всички обстоятелства по делото. Сочи, че по проведената обществена поръчка (ОП) има постановени няколко решения: Решение № РД-16-172/30.11.2020 г., с което е обявено класирането на участниците, като на първо място е класирано ДЗЗД „Шуменспорт 2020“ и Решение № РД-16-196/15.12.2020 г., с което е изменено Решение № РД-16-172/30.11.2020 г., като за изпълнител на обществената поръчка е обявено „Пием пи Шумен“ ДЗЗД. Навежда доводи, че решението за класиране и избор на изпълнител е това от 30.11.2020 г. и същото е влязло в сила към датата на сключване на договора за ОП на 21.12.2020 г. Счита, че с последващото решение е направено изменение на класирането, а не по същество ново

класиране. Поддържа, че разпоредбата на чл. 112, ал. 6 от ЗОП следва да бъде отнесена към решението от 30.11.2020 г. и обосновава извод за спазване на сроковете по тази разпоредба. Счита, че разпоредбите на чл. 112, ал. 6 от ЗОП и чл. 112, ал. 8 от ЗОП следва да се отнасят като обща към специална. Счита, че неправилно е наказан и по двете разпоредби, които не съставляват две отделни нарушения. За конкретния случай, нормата на чл. 112, ал. 6 от ЗОП следвало да се приложи само спрямо решението за класиране и определяне на изпълнител, т.е. това от 30.11.2020 г., което е влязло в сила към датата на сключване на договора за ОП. Докато тази на чл. 112, ал. 8 от ЗОП - спрямо всеки друг издаден акт, в т.ч. и решение № РД-16-196/15.12.2020 г., с което е изменено Решение № РД-16-172/30.11.2020 г. Издадените спрямо касатора две наказателни постановления за едно и също деяние, останали необсъдени от СРС.

На следващо място поддържа, че не е възложител на обществената поръчка по смисъла на чл. 5 от ЗОП, нито пък е лице с делегирани правомощия. Намира, че е оправомощено лице по чл. 7 от ЗОП, за което ЗОП прави ясно разграничение между фигурите на възложител и лице, на което са възложени отделни правомощия. В този смисъл неправилно бил наказан на основание чл. 254, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗОП, която разпоредба се отнасяла само до налагане на наказания на възложителите по ОП, каквито функции М. нямал. Поддържа, че в ЗОП е предвидена отделна разпоредба за търсене на отговорност от оправомощените лица, а именно по чл. 259 от ЗОП, но той не можел да носи отговорност по този ред, тъй като нормата е претърпяла изменение през м.12.2023 г. и след тази дата е предвидено търсене на отговорност не за оправомощените лица, а за лицата с делегирани правомощия. Именно законодателната промяна на чл. 7, ал. 1 от ЗОП била направена с цел разграничаване на лицата, които възложителят може да определи да упражняват част от неговите правомощия и лицата, на които могат да бъдат делегирани правомощия. Смята за неправилни мотивите на СРС за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН, тъй като по преписката липсвали доказателства за засегнати интереси на другите участници или на други обществени отношения, а наложената глоба от 5000 лв. била несъразмерно тежка спрямо степента на засегнатите обществени отношения. Претендира за отмяна на обжалваното решение и за отмяна на НП.

Ответникът по касационната жалба директор на АДФИ оспорва същата чрез юрк. Т.. Претендира за оставяне в сила на обжалваното решение на СРС и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, възприетата по реда на чл. 220 АПК фактическа обстановка, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна СРС е приел, че министърът на младежта и спорта се явява публичен възложител на обществени поръчки по смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 4 от ЗОП. По силата на Заповед № РД-09-334/26.05.2017 г., издадена от министъра на младежта и спорта, с правно основание чл. 7, ал. 1 от ЗОП, за длъжностно лице, което да организира и възлага обществените поръчки, бил определен жалбоподателят А. М., който заемал длъжността „главен секретар“ на министерството, в периода от 26.05.2017 г. до 21.04.2021 г.

На 03.11.2020 г., с Решение № РД-16-132/03.11.2020 г., на основание чл. 178, ал. 1 от ЗОП, М. открил процедура за възлагане на обществена поръчка с предмет: „И. за изграждане на физкултурен салон по типов проект към III-то Основно училище "Д. Б.", [населено място]", с прогнозна стойност 716 666,67 лв. без ДДС, която попада в стойностния праг, определен в чл. 20, ал. 2, т. 1 от ЗОП. Обектът на поръчката бил „строителство" по чл. 3, ал. 1, т. 1 от ЗОП, а видът на

процедурата бил „публично състезание“, съгласно чл. 18, ал. 1, т. 12 от ЗОП. Възлагането на поръчката било осъществено в съответствие с разпоредбата на чл. 39а от ЗОП, като е осигурен неограничен, пълен, безплатен и пряк достъп до документите, касаещи поръчката. Обществената поръчка била вписана в Р. с УИН 01981-2020-0054. Срокт за получаване на оферти бил до 23:59 часа на 16.11.2020 г., като постъпили съответно три оферти - № OF 173120/16.11.2020 г., 8:44 ч., от участника ДЗЗД „Шуменспорт 2020“, № OF 183044/16.11.2020 г., 17:23 ч. от участника „Хоризонт -Иванов“ ЕООД и № OF173175/16.11.2020 г., 20:21 ч. от участника „Пи Ем Пи Шумен“ ДЗЗД.

Със Заповед № РД-09-334/26.05.2017 г. издадена от жалбоподателя М., е определена комисия за разглеждане, оценка и класиране на офертите. Комисията предложила на М., въз основа на съставен от нея протокол от 27.11.2020 г., да избере класирания на първо място участник ДЗЗД „Шуменспорт 2020“, като на 30.11.2020 г. протоколът бил утвърден от него. С негово Решение № РД-16-172/30.11.2020 г. било обявено класирането на участниците. На същата дата решението било получено от участниците чрез ЦАИС ЕОП и било публикувано в Р. и профила на купувача на Министерството.

В отговор на полученото съобщение, на 08.12.2020 г., определеният изпълнител ДЗЗД „Шуменспорт 2020“ изпратил съобщение, с което уведомил възложителя, че се отказва от изпълнението на поръчката. Предвид това, с Решение № РД-16-196/15.12.2020 г. на М. било изменено Решение № РД-16-172/30.11.2020 г. за определяне на изпълнител на обществената поръчка, като за изпълнител на поръчката бил определен класираният на второ място участник „Пи Ем Пи Шумен“ ДЗЗД. Решението било изпратен до участниците и получено от тях на 15.12.2020 г. чрез ЦАИС ЕОП.

Срокът за подаване на жалба срещу решението, който съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 1, т. 7, буква „а“ от ЗОП е 10 дни от връчването му и е изтекъл на 29.12.2020 г. - в първия присъствен ден.

На 21.12.2020 г. между Министерство на младежта и спорта, представлявано от жалбоподателя М., и „Пи Ем Пи Шумен“ ДЗЗД, представлявано от И. Д. - представляващ ДЗЗД, е сключен договор № 23-00-110 от 21.12.2020 г. с предмет: „Извършване на строително-монтажни работи (СМР) на обект: „И. за изграждане на физкултурен салон по типов проект към II основно училище „Д. Б.“, [населено място]“, подробно описани в Техническа спецификация - Приложение № 1, неразделна част от договора. Съгласно чл. 2 от Договора, същият влизал в сила от датата на сключването му и е със срок на действие 81 дни, считано от датата на сключването му, но не повече от 12 месеца. Съгласно чл. 6, ал. 1 от договора за извършване на инженеринга възложителят се задължавал да плати на изпълнителя обща цена в размер на 707 708,75 лева без ДДС, или 849 250,50 лева с ДДС, съгласно ценовото предложение на изпълнителя.

На 22.12.2020 г. изпълнителят „Пи Ем Пи Шумен“ ДЗД издал проформа фактура № [ЕГН] от 22.12.2020 г. на стойност 849 250,50 лв. с ДДС, по която бил отразен аванс в размер на 100% от стойността на договора с ДДС, платен от Министерството.

Въз основа на констатираното в хода на проверката, на 10.08.2023 г., А. П. - на длъжност главен финансов инспектор в отдел на дирекция „Инспекционна дейност“ при АДФИ съставила противя А. М. АУАН № 11-00-907, в който било констатирано нарушение на разпоредбата на чл. 70, ал. 7, т. 2 от ЗОП.

Въз основа на съставения АУАН, било издадено и обжалваното НП № 11-01-907/2023 от 07.02.2024 г. на директор на АДФИ, с което на М., основание чл. 254, ал. 2, вр. чл. 254, ал. 1 от ЗОП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 5 000 лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 112, ал. 6 от ЗОП.

Районният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя А. П., както и писмените доказателства от административнонаказателната преписка, приобщени по реда на чл.283 от НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, АУАН и НП са издадени от компетентни органи и съдържат реквизитите, посочени съответно в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. От материална страна съдът е приел, че М. е с делегирани правомощия от министъра на младежта и спорта, който има качеството на възложител на обществени поръчки, като делегирането е станало на основание чл. 7, ал. 1 от ЗОП, следователно е бил оправомощен да извърши действията по възлагане и организиране на ОП. Посочил е, че по отношение на процесната процедурата за обявяване на ОП са изпълнени всички нормативни изисквания. Констатирал е, че след проведената процедура на първо място е класирано ДЗЗД „Шуменспорт 2020" съгласно Решение № РД-16-172/30.11.2020 г., издадено от М., с което било обявено класирането. Установил е, че с Решение № РД-16- 196/15.12.2020 г. на жалбоподателя М. е изменено Решение № РД-16- 172/30.11.2020 г. за определяне на изпълнител на обществената поръчка, като за изпълнител на поръчката е определен класираният на второ място участник „Пи Ем Пи Шумен" ДЗЗД. С уведомлението за избор на изпълнител по поръчката участниците били уведомени на 15.12.2020 г., следователно най-ранният момент, в който е било възможно сключването на договор между възложителя и изпълнителя е бил 30.12.2020 г. Предвид изложеното съдът достигнал до правен извод, че жалбоподателят М. от обективна и субективна страна е осъществил състава на административното нарушение по чл.112, ал.6 от ЗОП, за което е правилно и законосъобразно е ангажирана неговата административнонаказателна отговорност. В заключение съдът е изложил подробни мотиви за липса на основание за приложение на чл.28 от ЗАНН.

Обжалваното решение на СРС е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене при съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Противно на твърденията на касатора, Административен съд – София град не установи при постановяване на решението, районният съд да е допуснал съществени процесуални нарушения. Обжалваното решение е постановено след извършване на цялостна проверка за законосъобразност на обжалваното НП. Фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени и гласни доказателства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правнорелевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективизирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това, при мотивирано посочване кои от тях се кредитират и защо.

Вменената за нарушена разпоредба на чл.112, ал.6 от ЗОП урежда задължение за възложителя да сключи договор за ОП в едномесечен срок след влизане в сила на решението за определяне на изпълнител или на определението, с което е допуснато предварително изпълнение на това решение, но не преди изтичане на 14-дневен срок от уведомяването на заинтересованите кандидати и/или заинтересованите участници за решението за определяне на изпълнител.

Разпоредбата на чл.196, ал.1 от ЗОП урежда обжалваемост на решенията на възложителя, а тази на чл.197, ал.1 от ЗОП – 10-дневен преклузивен срок за това.

Съгласно чл. 22, ал. 10 ЗОП (ред. ДВ, бр. 86 от 2018, в сила от 01.11.2019 г.) кандидатите и

участниците се уведомяват за решенията по чл. 22, ал. 1, т. 3-8, 10 и 11 ЗОП в тридневен срок от тяхното издаване чрез съобщение на техните потребителски профили в платформата по чл. 39а, ал. 1 ЗОП, към което е прикачено съответното решение. Решението се смята за връчено от постъпването на съобщението на потребителския профил, което се удостоверява от платформата чрез електронен времеви печат.

В случая не е спорно, че възложителят е постановил две решения: Решение № РД-16-172 от 30.11.2020 г., с което е обявено класирането на участниците, като на първо място е класирано ДЗЗД „Шуменспорт 2020“ и Решение № РД-16-196 от 15.12.2020 г., с което е изменено Решение № РД-16-172 от 30.11.2020 г., като за изпълнител на обществената поръчка е обявено „Пи Ем Пи Шумен“ ДЗЗД. Противно на твърденията на касатора, всяко от тях има отделно и самостоятелно значение, подлежи на самостоятелно съобщаване, респ. на самостоятелно обжалване в срока по чл.197, ал.1 от ЗОП. Неоснователна е защитната му теза, че разпоредбата на чл. 112, ал. 6 от ЗОП следва да бъде отнесена към решението от 30.11.2020 г., а не към това от 15.12.2020 г. С двете решения се определят изпълнител на ОП, с второто – поради отказ на изпълнителя, определен с първото решение на възложителя. Двете решения подлежат на самостоятелно съобщаване и обжалване, поради което и както правилно е отбелязал районният съд, с уведомлението за избор на втория изпълнител на поръчката участниците са били уведомени на 15.12.2020 г. и следователно най-ранният момент, в който е било възможно сключването на договор между възложителя и втория изпълнител е бил 30.12.2020 г. Сключването на договора на 21.12.2020 г. безспорно е в нарушение на срока по чл.112, ал.6 от ЗОП.

Касаторът е представил по делото НП № 11-01-914/2023 от 07.02.2024 г., издадено от директора на АДФИ, относно наложено му на основание чл. 254, ал. 2, вр. чл. 261, ал. 2 от ЗОП административно наказание „глоба“ в размер на 5 000 лв. за извършено нарушение по реда на чл. 112, ал. 8 от ЗОП. Наказанието е наложено поради сключване на процесния договор от 21.12.2020 г. преди влизане в сила на Решение № РД-16-196/15.12.2020 г. за определяне като изпълнител на ОП „Пи Ем Пи Шумен“ ДЗЗД.

Съгласно чл.112, ал.8 от ЗОП възложителят няма право да сключи договор с определения изпълнител преди влизането в сила на всички решения по процедурата, освен когато е допуснато предварително изпълнение или когато процедурата е открита на основание чл. 79, ал. 1, т. 4, чл. 138, ал. 1, чл. 164, ал. 1, т. 3 или 4, или чл. 182, ал. 1, т. 1. В конкретния случай не е спорно и не се установяват изключенията от правилото (освен когато). Независимо, че двете разпоредби на чл.112, ал.6 и ал.8 от ЗОП уреждат срокове за сключване на договор за ОП, същите не се намират в съотношение на обща към специална, както неправилно поддържа касаторът. Касае се за различни хипотези, при които началният срок за сключване на договор за ОП тече от различен начален момент. В хипотезата на ал.6 – от влизане в сила на решението за определяне на изпълнител (в случая, това от 15.12.2020 г.), във връзка с чл.197, ал.1 от ЗОП. Във втория случай - преди влизане в сила на всички решения по процедурата (последното отново е от 15.12.2020 г.). Касае се за различни хипотези за спазване на законови срокове, като в едни случаи може единият да е изтекъл, но да не е изтекъл другият срок. Безспорно задължение на възложителя е да съблюдава сроковете и по двете разпоредби. Указание в тази насока са нормите на чл.215, ал.2, т.7 и ал.6 от ЗОП, които поставят нарушенията на чл.112, ал.6 и ал.8 от ЗОП в хипотеза на алтернативност, чрез използвания съюз „или“, а не в хипотеза на последователност, която би указала, че единият случай е общ, а другият – специален. В този смисъл е и санкционната норма на чл.254, ал.2 от ЗОП, която, отново в условията на алтернативност, санкционира неизпълнението и на двете норми - на чл.112, ал.6 или

ал.8 от ЗОП, очевидно в зависимост от неизпълнението на всяка една от тях поотделно. В този смисъл не е допуснато твърдяното от касатора нарушение на чл.17 от ЗАНН, доколкото е реализирана хипотезата на чл.18 от с.з. – с едно и също деяние са извършени две отделни административни нарушения, за което могат да бъдат наложени отделни административни наказания, както в процесния случай за две отделни и самостоятелни нарушения. Неправилна е тезата му, че разпоредбата на чл. 112, ал. 6 от ЗОП е приложима само спрямо решението за класиране и определяне на изпълнител, т.е. това от 30.11.2020 г., а тази на чл. 112, ал. 8 от ЗОП – спрямо всеки друг издаден акт, т.е. към решение № РД-16-196/15.12.2020 г. Това е така, тъй като и двете алтернативни хипотези на нарушения по чл.112, ал.6 и ал.8 от ЗОП уреждат срок за сключване на договор за ОП, а не както твърди касаторът – за определяне на изпълнител и за всички останали случаи.

Необсъждането от СРС на издадените спрямо касатора две наказателни постановления не съставлява съществено процесуално нарушение, допуснато при постановяване на обжалваното решение, което в крайния си резултат е съобразено с константната практика на касационната инстанция.

Неоснователни са направените в касационната жалба възражения, че М. не е възложител на обществената поръчка по смисъла на чл. 5 от ЗОП, както и лице с делегирани правомощия по смисъла на чл.7, ал.1 от ЗОП. Със Заповед № РД-09-334 от 26.05.2017 г. на министъра на младежта и спорта, издадена на основание чл.7, ал.1 от ЗОП, вр. чл.6, т.4 от УП на М., на А. М., в качеството му на главен секретар на М., е възложено да организира и възлага обществените поръчки, провеждани в министерство. Както изрично е посочено в оправомощаващата заповед от 2017 г. и съобразно законовата възможност за делегиране на правомощия, М. е лице с делегирани/възложени правомощия, т.е. оправомощено лице. Не намира нормативна опора направеното от касатора разграничение между „лице, на което са възложени отделни правомощия“ и лице с делегирани правомощия. В този смисъл е Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. по адм.д.№ ТР-4/2002 г. на ОСС на ВАС, според което „В някои случаи нормативни актове предвиждат възможност компетентният орган да делегира на други, подчинени нему органи, да упражняват предоставените му правомощия. В практиката е оформено правилното становище, че в случаите, когато законът употребява думите "упълномощени" или "упълномощава", всъщност се има предвид "оправомощава" или "делегира". Д. представлява възможност, предвидена в закона, временно - за определен случай или период от време, съгласно конкретната обстановка и преценката на горестоящ административен орган, той да предостави *част от правомощията си на някой от подчинените му органи*. Подчиненият орган издава административни актове въз основа на това специално овластяване от органа, в чиято компетентност поначало е решаването на съответния проблем“. Т.е. оправомощеният орган упражнява компетентността на делегиращия функциите си орган. В конкретния случай и като орган с делегирани правомощия, като оправомощен орган, М. се явява възложител по чл.7, ал.1 от ЗОП. Законодателните промени на разпоредбата не навеждат на друг извод, доколкото запазват принципната възможност за делегиране на правомощия. Различията касаят единствено лицата, на които могат да бъдат делегирани правомощия, които в случая са ирелевантни.

Неоснователно е и оплакването, че М. не е субект на административнонаказателна отговорност. След като със Заповед № РД-09-334 от 26.05.2017 г. на министъра на

младежта и спорта, на А. М., в качеството му на главен секретар на М., е възложено да организира и възлага обществените поръчки, провеждани в министерство, то той има качеството на възложител по чл. 7, ал. 1 от ЗОП, респ. може да бъде субект на нарушения по чл. 112, ал. 6 и ал. 8 от ЗОП. Изводът не се променя с измененията на чл. 259 от ЗОП /ред.ДВ.бр.88 от 2023г./ доколкото министърът е делегирал на касатора своите правомощия на възложител на обществени поръчки. В настоящия случай при издаване на наказателното постановление действително е допусната неточност, като не е направена връзка с разпоредбата на чл. 259 ЗОП. Тази неточност обаче не е от категорията на съществени, респ. не води до незаконосъобразност на санкционния акт само на това основание, тъй като не е ограничило правото на защита на нарушителя.

Законосъобразно и в съответствие със задължителната съдебна практика с обжалваното решение е отказано приложението на чл. 28 от ЗАНН. Касае се за административно нарушение на просто извършване, доколкото фактическият му състав не включва настъпването на конкретни вредни последици. Размерът на наложената санкция е определен при спазване на изискванията в закона, а именно 2 на сто от стойността на сключения договор без ДДС - 716 666.67 лева, което се равнява на 14 333.33 лв., което съществено надвишава наложената глоба от 5 000 лева. Отчитайки по-високата обществена опасност на този вид административни нарушения законодателят е определил както вида, така и размера на санкцията, която е съответна и на конкретната степен на обществена опасност на административното нарушение, за което е санкциониран касаторът. В конкретната хипотеза нарушението е застрашило обществените отношения, свързани с ефективния контрол върху разходване на публични средства по обществените поръчки, като в допълнение на това следва да се посочи и съответно определеният от законодателя размер на санкцията, който отчита високата обществена опасност на този вид административни нарушения. В този смисъл правилно СРС е приел, че в случая нормата на чл. 28 ЗАНН не намира приложение.

По изложените съображения и като е достигнал до идентични правни изводи, районният съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона, поради което е дължимо оставянето му в сила.

В идентичен смисъл са: Решение № 4580 от 11.02.2025 г. по нахд №12007/2024 г., Решение № 1081 от 10.01.2025 г. по нахд №10680/2024 г., Решение № 1251 от 13.01.2025 г. по нахд №10153/2024 г., Решение № 1081 от 10.01.2025 г. по нахд №10680/2024 г., Решение № 1426 от 14.01.2025 г. по нахд №8463/2024 г., Решение № 24746 от 25.11.2024 г. по нахд №8288/2024 г., Решение № 5573 от 17.05.2024 г. по нахд №2853/2024 г., Решение № 10182 от 24.03.2025 г. по нахд №12385/2024 г., Решение № 27675 от 19.12.2024 г. по нахд №9125/2024 г. и др., всички на АССГ.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН ответникът по касация има право на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. съгласно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XVIII-и Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 5138 от 24.11.2024 г. по нахд № 4019/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100-ен състав.

ОСЪЖДА „А. Т. М., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], вх. А, ет. 1, ап. 4, да заплати на Агенцията за държавна финансова инспекция, [населено място], [улица], на основание чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.